

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 45/12
13.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.О., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 305/12 од 23.05.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К.18925/10 од 07.06.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5442/11 од 12.12.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 13.06.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 305/12 од 23.05.2012. године, као основан, па се УКИДАЈУ правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К.18925/10 од 07.06.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5442/11 од 12.12.2011. године и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К.18925/10 од 07.06.2011. године окривљени Г.О. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљеном је на основу члана 246а. став 3. КЗ у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге марихуане тежине 0,42 грама. На основу члана 193. и 196. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен од обавезе плаћања судских трошкова те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5442/11 од 12.12.2011. године, уважањем жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду, преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији првостепена пресуда тако што је другостепени суд окривљеног за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од три месеца.

Против ових пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. у вези члана 226. став 9. ЗКП-а; члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 361. став 7. ЗКП-а и повреде члана 445. став 3. ЗКП-а, учињених на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудама

против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, Републички јавни тужилац се захтевом за заштиту законитости основано позива на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. у вези члана 226. став 9. ЗКП-а, коју је првостепени суд учинио на штету окривљеног Г.О., јер се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а не може заснивати.

Из одредбе члана 18. став 2. ЗКП-а произлази да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом или потврђеним међународним уговором или су ЗКП-ом или другим законом изричито забрањени.

Одредба члана 226. став 9. ЗКП-а прописује да ће орган унутрашњих послова саслушати осумњиченог према одредбама ЗКП-а ако он, у присуству адвоката, пристане да да исказ, о чему ће обавестити надлежног јавног тужиоца који може присуствовати саслушању осумњиченог као и да се записник о овом саслушању и само у овој процесној ситуацији не издваја из списка, те да се може користити као доказ у кривичном поступку.

Међутим, из списка предмета произлази да је првостепени суд дана 07.06.2011. године на главном претресу одржаном према одредбама у скраћеном поступку у одсуству окривљеног, у доказном поступку, прочитао исказ окривљеног који је он дао у својству осумњиченог приликом саслушања од стране овлашћених службених лица органа унутрашњих послова 12.01.2010. године, али

без присуства браниоца, због чега се овај записник о саслушању у смислу члана 226. став 9. ЗКП-а није могао користити као доказ у кривичном поступку, без обзира на околност што је окривљени тада прихватио да буде саслушан у присуству своје мајке а без присуства браниоца.

Стога је првостепени суд пресуду засновао на недозвољеном доказу, утврдивши на основу овог исказа да је окривљени признао извршење предметног кривичног дела, чиме је на штету окривљеног учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. у вези члана 226. став 9. ЗКП-а.

Врховни касациони суд налази, да је самим тим првостепени суд из напред изнетих разлога погрешно нашао и да је окривљени раније био саслушан, због чега у конкретном случају нису биле испуњене све неопходне претпоставке за одржавање главног претреса без присуства окривљеног у смислу члана 445. став 3. ЗКП-а. Стога је првостепени суд, тиме што је одржао главни претрес без присуства окривљеног иако за то нису били испуњени законски услови, на његову штету повредио и одредбу члана 445. став 3. ЗКП-а, што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, а што се основано указује захтевом за заштиту законитости.

По оцени овога суда основано се захтевом за заштиту законитости истиче да је првостепени суд учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 361. став 7. ЗКП-а на штету окривљеног, јер првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама. Наиме, у образложењу пресуде, првостепени суд је само констатовао да је дана 06.07.2011. године донео решење да се главни претрес одржи у одсуству окривљеног у смислу члана 445. став 3. ЗКП-а не наводећи разлоге у образложењу којима се руководио за примену ове одредбе, што је био дужан да учини у смислу члана 361. став 7. ЗКП-а.

Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду тиме што, одлучујући о жалби, својом пресудом није отклонио наведене битне повреде одредаба кривичног поступка на које пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а и сам повредио закон на штету окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.